

skal gives en Bemyndigelse for Finansministeren til overfor saadanne Lande, der besyftte deres egen Sukkerproduktion gennem Eksportpræmier, at lægge en forholdsvis højere Told paa det Sukker, som importeres derfra, altsaa en Tillægssukkertold, hvad enten det indføres direkte fra Produktionslandet eller over et andet Land. Det er dog i og for sig ganske naturligt, at et Land, som selv har en saadan Industri, værger sig paa bedste Maade overfor en saadan Fremgangsmaade som den at give Præmier til Eksportartikler, hvorved man undergraver Landets egen Industri, tilmæd naar her er Tale om en saadan i og for sig for vort Land naturlig ligefrem national Industri som Sukkerproduktionen, der jo netop gaar ud paa det, som jeg tillod mig at omtale i Gaar, nemlig en Forædling af Landbrugets Produkter. Det er derfor ogsaa ganske naturligt, at naar andre søge at ødelægge den, værge vi den paa bedste Maade. Nu er der jo ikke Tale om, at vi ville gaa med til dette System med en Eksportpræmie, men saa siger jeg: Paa den anden Side er det dog naturligt, at vi værge os ved at sige: naar de forsøge at ødelægge den indenlandske Industri ved den Slags Midler, som vi ikke kunne møde op med, saa værge vi os derimod ved at sige: Derfor saadanne Lande skal der være en Mulighed for at forhøje Indførselstolden, som i Virkeligheden kun tilvejebringer det rette Forhold, idet dens Forhøjelse vil kunne ækvivalere med den Præmie, de paagældende Lande hde, saaledes at paagældende Producenter i Virkeligheden ikke blive forurettede, men kun stillede paa lige Fod med de fremmede Landes Producenter, hvor saadan Præmie gives. Naar vi have ment, at det kunde siges baade direkte og indirekte, altsaa ad Omveje, er det, fordi Forholdet er det, at disse Sukkere komme ind i eet Land og sendes til et andet Land, hvor de raffineres, og saa importeres de derfra. Det er præmierede Sukkere fra Frankrig og Belgien, som gaa til Skotland og derfra importeres her. Vi have ment, at skulde det virkelig have nogen Betydning og ramme det Djævel, som er tilfjættet, maa det ikke blot være saa, at Tillæget kan lægges paa, hvor Sukkeret møder direkte fra det fremmede Land, men tillige, hvor det kommer ad Omveje over et andet Land. At det kan have sine Ulemper koster Omstændighederne, er jo en Selvfølge, men de Medlemmer, som have stillet Forslaget, have kun stillet det som en Bemyndigelse for Finansministeren. Det bliver saa Finansministerens Sag at gøre Brug af denne Bemyndigelse,

naar og hvor Omstændighederne maatte tillade det. Det er en Selvfølge, at om og hvornaar det kan ske uden Ulempe, er noget, vi ganske henstille til Ministeren, og naar det er stillet saa beskedent op, som en blot Bemyndigelse, der, som jeg haaber, ikke i nogen Henseende kan genere den høitæredede Minister, men kun give ham et Middel i Hænde, der maaste kan benyttes, hvor Omstændighederne ville gøre, at det kan bruges til Gavn for Landet, have vi ment, der ikke kunde være nogen Ulempe ved at stemme for det, og jeg tillader mig derfor paa Forslagsstillernes Vegne at anbefale dette for det høje Ting.

Dernæst kommer jeg til Svovlsyre, hvor der er stillet Forslag af et Mindretal om at beholde en Told af 1 Ore paa koncentreret Svovlsyre. Det er naturligvis et Forslag, som ogsaa vil staa i Forbindelse med den almindelige Betragtning, om man anser det for at være af Betydning, at den Slags indenlandske Etablissementer bevares, eller om man vil ganske rolig udsætte dem for, at de gaa til Grunde, idet man siger, at det er den udenlandske Konkurrence, der skal regulere Priserne. Naar æredede Medlemmer ville have lagt Mærke til det Andragende fra de paagældende, Kredens Møllens Fabrikker, der ledsage den tidligere Betænkning, ville de der have set de Grunde, som paaberaabes for, at man skulde beholde en Told paa Svovlsyre, navnlig at de paagældende Fabrikker selv arbejde under Nødvendigheden af at maatte give Told af de Glasballoner og forskelligt andre Ting, som de benytte til deres Produktion, og at, hvis der saa, skønt de skulle spare Told af deres Hjælpemateriale, ikke lagdes nogen som helst Told paa Produktet, vilde det i Virkeligheden være at forurette dem til Fordel for den udenlandske Produktion. Under disse Forhold maa man altsaa være fattet paa, at Fabrikationen ikke kan drives, og saa vil den indenlandske Industri dermed være umulig. Det høje Ting har besluttet ikke at stemme for Told paa fabrikeret Gødning. Det er jo noget, som staar i Forbindelse med Svovlsyrefabrikationen. Hvis man ogsaa tager denne Told paa Svovlsyren væk, vil dermed være tilvejebragt en meget uheldig, for ikke at sige uretsfærdig, Tilstand for den paagældende Fabrikation. Paa den anden Side er der jo Hensynet til den almindelige Industri. Om man vil lade det veje op mod Hensynet til at bevare denne Fabrikation her i Landet, er naturligvis noget, som jeg for mit Vedkommende maa henstille til det høje Ting, idet jeg blot for mit eget Vedkommende skal